ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การรับรู้ความสามารถแห่งตนกับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ของสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ

ชื่อผู้เขียน

นางสาวจิตตระการ ศุกร์ดี

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลสตรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ลาวัลย์	สมบูรณ์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพิศ	รุ่งเรื่องศรี	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา	ปริสัญญกุล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตรจารย์ ดร. กนกพร	สุคำวัง	กรรมการ
อาจารย์ คร. ศิริรัตน์	ปานอุทัย	กรรมการ

าเทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาแบบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ แบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความ ความสามารถแห่งตน สามารถแห่งตนกับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจงจากสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำกลางเชียงใหม่จำนวน 210 ราย เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยเป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนซึ่งคัดแปลง จากแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนของชีเรอร์และคณะ (Sherer et al., 1982) มีค่าดัชนี ความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .93 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .80 และแบบประเมินแบบแผน ชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ที่ดัดแปลงมาจากแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของปาลีรัตน์ พรทวีกัณฑา (2541) ซึ่งคัดแปลงจากแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของวอลค์เกอร์ และคณะ (Walker et al., 1987) มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .89 และค่าสัมประสิทธิ์ความ เชื่อมั่นเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถึ่ ค่าร้อยละ เบี้ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

- 1. สตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ มีคะแนนการรับรู้ความสามารถแห่งตนโดยรวมและ รายค้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
- 2. สตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ มีคะแนนแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพโดยรวม ด้านความสำเร็จในชีวิตแห่งตน ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ การสนับสนุนระหว่างบุคคลและการ จัดการกับความเครียดอยู่ในระดับดี ส่วนการออกกำลังกายและโภชนาการอยู่ในระดับปานกลาง
- 3. การรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญในระดับต่ำ กับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพโดยรวม (r=.20, p<.01) และรายด้านคือ ด้านความสำเร็จในชีวิต แห่งตน (r=.28, p< .01) ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ (r=.14, p<.05) และการสนับสนุนระหว่าง บุคคล (r=.17, p<.05) นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า พยาบาลควรให้คำแนะนำและส่งเสริมด้านการรับรู้ความ สามารถแห่งตนแก่สตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม Thesis Title

Perceived Self-efficacy and Health-Promoting Lifestyles among

Incarcerated Women

Author

Miss Jittrakarn Sookdee

M.N.S.

Nursing Care of Women

Examining Committee

Associate Professor Lawan	Somboon	Chairman
Assistant Professor Supit	Roongruangsri	Member
Associate Professor Dr. Sukanya	Parisanyakul	Member
Assistant Professor Dr. Khanokporn	Sucamvang	Member
Lecture Dr. Sirirat	Panuthai	Member

Abstract

The purpose of this descriptive correlational study was to explore the perceived self-efficacy, the health-promoting lifestyles, and the relationship among perceived self-efficacy and health-promoting lifestyles of incarcerated women. The purposive samples consisted of 210 incarcerated women jailed in Chiang Mai Central Prison. The research instruments consisting of a Demographic Data Recording Form, a Perceived Self-efficacy Scale modified from Sherer et al., (1982) of which the content validity index was .93 and Cronbach's alpha coefficient was .80, Health-promoting Lifestyle Profile modified from Paleerat Porntawekanta (1998) that modified from Walker et al., (1987) of which the content validity index was .89 and Cronbach's alpha coefficient was .94. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results revealed that

- 1. The subjects' overall perceived self-efficacy and each subscale (i.e. general self-efficacy, social self-efficacy) was at a rather high level.
- 2. The subjects' overall health-promoting lifestyles including self-actualization, health responsibility, interpersonal support, and stress management was at a good level whereas exercise and nutrition were at a fair level.
- 3. There was a slightly positive significant relationship between perceived self-efficacy and overall health-promoting lifestyles (r=.20, p<.01), self-actualization (r=.28, p<.01), health responsibility (r=.14, p<.05) and interpersonal support (r=.17, p<.05).

Hence, the researcher suggested that nurses should advice and promote perceived selfefficacy of the incarcerated women in order to improve and continue their health-promoting lifestyles.